

MOLITI S SVETIM PISMOM

- ob nekaterih znamenjih naše vere in znamenjih duhovnih poklicev

Na prvi pogled se zdi, da so podobe, znamenja in simboli, ki jih je naša vera polna, nepomembne vsakdanje stvari. Njih veličine pa se zavemo šele, ko se ob njih ustavimo, razmišljamo in jih globoko doživljamo. Naj ta zapis pomaga pri tem.

Znamenje evharistije: kruh in vino.

Odlomek: 1 Kor 11,23-26

Jaz sem namreč prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: Gospod Jezus je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh in se zahvalil, ga razlomil in rekel: »To je moje telo za vas. To delajte v moj spomin.« Prav tako je vzel tudi kelih po večerji in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi. Kolikokrat boste pili, delajte to v moj spomin.« Kajti kolikokrat jeste ta kruh in pijete kelih, oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride.
(trenutek tišine)

Molitev ob kruhu

(Na mizo postavimo kruh in ob njem razmišljamo.)

Gospod, k nam stopaš kot mož bolečin. Da bi izpolnil svojo obljubo in bil res Emanuel – Bog z nami, storiš nedoumljiv čudež; med nami ostaneš pod podobo kruha in vina.

Gospod, ob kruhu mislimo na to, koliko milijonov zrn mora umreti pod mlin-skimi kamni. Spominjamo se tvojih besed, da mora pšenično zrno pasti v zemljo, da obrodi sad. Pred očmi nam je dogodek zadnje večerje, ko si vzel kruh in nad njim rekel: »To je moje telo, ki se daje za vas.« Po teh besedah kruh ni le kruh, ampak je Božji kruh, angelska hrana, kruh večnega življenja. Obljubil si: »Če kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj.« Pomagaj nam, da bomo verovali in živeli vekomaj. Pomagaj nam, da bomo vedno imeli dovolj posredovalcev tega kruha.

Amen.

(Na mizo postavimo vrč vina in ob njem razmišljamo.)

Gospod! Pred nami je vrč vina, sad trte in dela človeških rok. Zahvaljujemo se ti za njegovo moč, da nas lahko okrepča in razveseli. Prosimo te, naj ga uživamo zmerno in s hvaležnostjo. Prav tako te prosimo, naj nas vsaka kapljica vina spominja na kri, ki si jo preлил za naše odrešenje. Polni hvaležnosti te želimo slaviti zdaj in vekomaj.

Amen.

(Kruh in vino si razdelimo ter ju zaužijemo.)

Znamenje križa

Križ častimo ter se Križanemu zahvalimo, da je sprejel trpljenje in smrt ter nas tako rešil večne pogube.

(Na mizo postavimo križ in ob njem razmišljamo)

Odlomek: Jn 19,17-30

Nesel si je križ in šel ven proti kraju, imenovanemu Kraj lobanje, po hebrejsko Golgota. Tam so ga križali in z njim vred dva druga, na vsaki strani enega, v sredi pa Jezusa. Pilat je napravil tudi napis in ga postavil na križ. Napisano pa je bilo: »Jezus Nazarečan, judovski kralj.« Ta napis je bralo veliko Judov, ker je bil kraj, kjer so križali Jezusa, blizu mesta, in je bilo napisano po hebrejsko, po latinsko in po grško. Judovski véliki duhovniki so tedaj govorili Pilatu: »Ne piši: ›Judovski kralj,‹ ampak da je on rekel: ›Judovski kralj sem.« Pilat je odvrnil: »Kar sem napisal, sem napisal.«

Ko so vojaki križali Jezusa, so mu vzeli oblačila – razdelili so jih na štiri dele, za vsakega vojaka po en del – in suknjo. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha scela stkana. Med seboj so se dogovorili: »Nikar je ne parajmo, ampak žrebajmo zanjo, čigava bo,« da se je tako izpolnilo Pismo, ki pravi: Razdelili so si moja oblačila in za mojo suknjo so žrebali.

In vojaki so to storili. Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in sestra njegove matere, Marija Klopájeva in Marija Magdalena. Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, je rekel materi: »Žena, glej, tvoj sin!« Potem je rekel učencu: »Glej, tvoja mati!« In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

Nato je Jezus, ker je vedel, da je že vse izpolnjeno, in da bi se izpolnilo Pismo, rekel: »Žejen sem.« Tam je stala posoda, polna kisa. V kis namočeno gobo so nataknili na hizop in mu jo podali k ustnicam. Ko je Jezus vzel kisa, je rekel: »Izpolnjeno je.« In nagnil je glavo in izročil duha.

(trenutek tišine)

Molitev ob križu:

Križani Gospod! Pogled nate nam kliče v spomin trpljenje in solze. Koliko ljudi je omagalo pod tvojo težo! Koliko ljudi te preklinja, ker si tako težak! Kolikokrat si tudi nam bil težak, pretežak in smo te hoteli stresti z ramen! Kolikokrat smo te neodgovorno preložili na ramena drugih in nas niso ganile niti njihove prošnje niti solze.

Križani Gospod, prosimo te, pomagaj nam, da bomo v tvoji podobi na križu videli ne samo smrt ampak zlasti tvojo ljubezen do nas in tudi vstajenje.

Naj nam nikoli ne zmanjka duhovnih poklicev, ki s svojo poklicanostjo kažejo, da je trpljenje in vstajenje neločljivo povezano s človeškim življenjem. Naj naši trpeči bratje in sestre voljno prenašajo križ za rast novih duhovnih poklicev.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

(vsak poljubi križ)

Znamenje luči

Luč ima zelo velik pomen. Luč sveti, lahko za silo tudi greje, kaže pot, kaže na življenje, razsvetljuje temo. Razmišljajmo zato o luči.

(Na mizo postavimo svečo, jo prižgemo)

Odlomek: Mt 5,13-16

Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

(trenutek tišine)

Molitev ob sveči:

Gospod Jezus, s svojo lučjo si presvetlil temo smrti. Daj nam ponižno preprostost vere, ki se ne pusti zbegati, če nas pokličeš v ure teme in zapuščenosti, ko se nam zazdi vse vprašljivo. V tem času nam daj dovolj luči, da te ne izgubimo. Daj nam dovolj luči, da bomo mogli postati luč drugim, ki so je še bolj potrebni. Naj bodo vsi poklicani v duhovne poklice, naj bodo prava luč, ki sveti in se uporablja za druge.

Pomagaj nam, da bomo v tej uri zgodovine res velikonočni ljudje. Skozi svetle in temne dni naj veselo gremo naproti tebi, ki se nam bližaš v slavi.

Amen.

Znamenje Svetega pisma

Bog se nam razodeva po Svetem pismu, po Božji besedi.

Odlomek: Lk 24,13-27

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrite, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

(trenutek tišine)

Ob Svetem pismu molimo:

Vstali Gospod, kakor učenca iz Emavs spremljaš tudi nas na naši življenjski poti. Spremljaj tudi vse, ki so poklicani v duhovni poklic. Z nami greš, velikokrat pa te ne prepoznamo. Skrivaš se za podobo navadnega človeka.

Prosimo te, odpusti nam našo slepoto, odpusti vse zamujene priložnosti, ko bi ti mogli po svojih bližnjih narediti uslugo, pa je nismo. Pomagaj nam, da se nam bodo po tvoji Besedi odprle oči. Naj spregledamo! Naj bo naše srce ob vsakem srečanju s sočlovekom odprto za srečanje s teboj. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.